

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο Ο μυστηριώδης ξένος

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 5

Περίμενε αρκετή ώρα. Κατάλαβε πως έπαιζε την ζωή του κορώνα γράμματα. Ήταν αποφασισμένος για όλα. Ή θα κέρδιζε τον σκοπό του ή θα είχε την τύχη του αξιωματικού που είδε στο γραφείο του πατέρα της.

Άραγε η Bertha τον πίστεψε; Θα έφερνε τον θησαυρό ή του είχε στήσει ήδη παγίδα; Δεν μπορούσε να κάνει τίποτε παρά να περιμένει εκεί, όρθιος έξω από την μεγάλη σιδερένια πόρτα σε στάση προσοχής.

Άκουσε τον δυνατό θόρυβο της σιδερένιας πόρτας. Από το άνοιγμα ξεπρόβαλε η λεπτή σιλουέτα της Bertha.

Όταν βγήκε και ενώ ο φρουρός τον παρατηρούσε, αυτός τον χαιρέτησε και πάλι στρατιωτικά και ακολούθησε την Bertha. Η πόρτα άρχισε να κλείνει αργά-αργά αφήνοντας πάλι μόνους στο υπόγειο της καγκελαρίας.

Η Bertha όταν βρέθηκαν μόνοι, του χαμογέλασε γλυκά. Τα ματάκια της έλαμπαν. Ησύχασε προς στιγμή. Όμως κάτι το ασυνήθιστο παρατήρησε πάνω της. Προχώρησε πολύ αργά και με τα χέρια κρατούσε συνέχεια την φαρδιά της φούστα.

Όταν άρχισαν να ανεβαίνουν τις σκάλες του είπε ψιθυριστά:

Πάμε γρήγορα στο γραφείο σου, δεν αντέχω αυτό το βάρος.

Δεν κατάλαβε αλλά ούτε και ρώτησε. Σε λίγο βρισκόταν στο γραφείο του. Άνοιξε με το κλειδί την πόρτα. Πρώτη μπήκε εκείνη, και του είπε όσο πιο σιγά μπορούσε: Κλειδώσε καλά την πόρτα.

Έκλεισε δύο φορές με το κλειδί και τράβηξε και τον σύρτη.

Γύρισε προς το μέρος της. Την είδε να κατεβάζει την φούστα της και να την αφήνει να πέσει στο πάτωμα, στην συνέχεια άρχισε να ξεκουμπώνει το μπλουζάκι της, και να το ρίχνει και αυτό κάτω.

Τι κάνεις; της είπε.

Του χαμογέλασε ναζιάρικα:

«Προσπαθώ να ξεφορτωθώ το φορτίο», και με το ποδαράκι της κλώτσησε την φούστα και το μπλουζάκι, που έκαναν ένα παρά-

ξενο θόρυβο.

Πλησίαζε και έσκυψε προς το πάτωμα εκεί που ήταν η φούστα και το μπλουζάκι της. Τα χέρια του άγγιξαν κάτι το σκληρό. Κατάλαβε αμέσως ότι τα ρούχα της κοπέλας έκρυβαν τον «θησαυρό».

Γύρισε προς το μέρος της. Την είδε να κρατά τα χεράκια της σταυρωμένα να του χαμογελά γλυκά. Έδειχνε μια τέτοια αθωότητα αλλά και πολύ θηλυκότητα. Ένας συγκρασιμός που τον γοήτευε.

Ήθελε να σπκωθεί και να την αγκαλιάσει. Καθώς την κοίταζε, εκείνη γονάτισε και ήρθε κοντά του.

«Να βγάλω τα σακουλάκια από τα ρούχα μου και να ντυθώ» του είπε, και γονατιστή όπως ήταν, άρχισε να λύνει από το εσωτερικό της φούστας της, τα μικρά μαύρα σακουλάκια τα γεμάτα διαμάντια και να τα βάζει στην άκρη. Ακολούθησε τις κινήσεις της και εκείνος και άρχισε να λύνει και αυτός τον θησαυρό από την φούστα της. Μόλις η φούστα ελευθερώθηκε από το πολύτιμο φορτίο τότε εκείνη σπκώθηκε και άρχισε να την φορά. Σε λίγο φόρεσε και το μπλουζάκι που και εκεί υπήρχαν αρκετά σακουλάκια σε άλλο σχήμα. Ήταν τα χρυσά νομίσματα.

Έμεινε να την κοιτά αμίλητος, χαϊδεύοντας, τα σακουλάκια με τα πολύτιμα πετράδια.

Σπκώθηκε, στάθηκε μπροστά της και την ρώτησε:

Τώρα τι κάνουμε;

Εκείνη του χαμογέλασε γλυκά και σκύβοντας στο πάτωμα, άρχισε να βάζει ένα-ένα προσεκτικά τα σακουλάκια σε ένα μεγάλο άδειο δερμάτινο χαρτοφύλακα που ήταν πάνω στο γραφείο του.

Όταν έβαλε και το τελευταίο σακουλάκι έκλεισε τον χαρτοφύλακα και του τον έδωσε:

Πάρε τον -του είπε.

Ξαφνικά χτύπησε το τηλέφωνο. Αυτός ταραχθηκε:

- Ποιος να είναι άραγε; Προχώρησε προς το γραφείο του και σήκωσε το ακουστικό.

Από την άλλη άκρη ακούστηκε, η φωνή του αρχηγού του:

Αν είναι ακόμη κοντά σου η Bertha στείλε την στο γραφείο

μου. Θέλω να μου δακτυλογραφήσει ένα κείμενο.

Αμέσως- απάντησε αυτός και κατέβασε αργά το ακουστικό.

Σε ζήτησε ο πατέρας σου.

Τον άκουσα-είπε αυτή ταραγμένη. Πρέπει να πάω, και προχώρησε προς την πόρτα. Την πρόλαβε και πριν την ανοίξει, την πλησίασε και την ρώτησε σχεδόν ψιθυριστά:

Τι θα γίνει με τον χαρτοφύλακα; Κράτησε τον εσύ. Όταν τελειώσω θα βρω μια δικαιολογία και θα ξανάρθω. Τότε θα μιλήσουμε.

Τον χείδεψε στο πρόσωπο τον φίλησε στο μάγουλο και τράβηξε αργά τον σύρτη ξεκλειδώνοντας την πόρτα.

Την είδε να βγαίνει καθώς έκλεινε πίσω της την πόρτα χωρίς να γυρίσει να τον κοιτάξει.

Έμεινε μόνος στο δωμάτιο του γραφείου του. Τι έπρεπε να κάνει; Να την περιμένει; Πίστευε ότι θα γύριζε ή μήπως θα ομολογούσε τα πάντα στον πατέρα της και θα ορμούσαν σε λίγο οι άνδρες της προσωπικής του φρουράς και θα τον εκτελούσαν επί τόπου;

Έριξε μια ματιά στον δερμάτινο χαρτοφύλακα που ήταν ακουμπισμένος πάνω στην πολυθρόνα.

Ένιωθε το πρόσωπό του να καίει και μια παράξενη ταραχή. Η καρδιά του χτυπούσε δυνατά.

Αν έμενε, και φεύγανε μαζί;

Όμως δεν ήταν τόσο βέβαιος ότι θα επέστρεφε η Bertha. Διότι αν επιχειρήσει να πει στον πατέ-

ρα της τα όσα έγιναν για να τον πείσει να φύγει και εκείνος μαζί τους, όπως η ίδια του είχε σε κάποια στιγμή;

Το μόνο σίγουρο ήταν ότι ο Χανς φον Ντραμπ, θα την εκτελούσε αμέσως με το υπηρεσιακό του όπλο και θα διάταζε τους άνδρες της φρουράς του να εισβάλουν στο γραφείο και να εκτελέσουν και αυτόν.

Θα ήταν ο θάνατος και των δύο.

Όμως αν η Bertha δεν αποκάλυπτε τα όσα συνέβηκαν, και επέστρεφε κοντά του για να φύγουν μαζί και δεν τον εύρισκε;

Σε αυτήν την περίπτωση με την δική του προδοσία οδηγούσε την Bertha στον βέβαιο θάνατο. Ήταν σαν να την σκότωνε ο ίδιος.

Τότε πήρε την μοιραία απόφαση να σώσει μόνο τον εαυτό του, θυσιάζοντας την κοπέλα, η οποία πριν μερικές ώρες του δόθηκε με τόση θερμότητα και ύστερα με κίνδυνο της ζωής της, του έδωσε τον θησαυρό που βρισκόταν τώρα στο γραφείο του.

Με νευρική αράδα αρπάξε τον δερμάτινο χαρτοφύλακα φόρεσε το παλτό και το πηλίκιο του, βγήκε στον διάδρομο και κατευθύνθηκε προς την έξοδο της καγκελαρίας για να χαθεί σε λίγο ανάμεσα στο πλήθος.

Δεν θα μάθαινε ποτέ για την τύχη της Bertha.